

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 110. Pontificis sollicitudo de bello turcico

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

Sæcul. XV perta Rex confestim admoto exercitu die
A.C 1471. vigesima octava Augusti Tingin ingredi-
tur, & Rodericum de Mello postea Oli-
ventiæ Comitem urbis imperio honorat,
ipse vero classem suam salvam, atque in-
columem in patriam reducit.

§. CX.

Pontificis sollicitudo de bello Turcico.

Papiens. ep. **407.408.414** *& seq.* Sixtus IV. neo-electus Pontifex acce-
ptis Ecclesiæ clavibus ad componen-
das Christianæ Reipublicæ cauſas serio
animum adjecit, simulque Concilium in
Palatio Lateranensi congregandi deside-
rium præsetulit, ut in eo tam de discipli-
na morum restauranda, quam de bello ad-
versus Turcas gerendo ageretur, ac demum
Pii II. consilia ad effectum deducerentur.
Attamen Fridericus Imperator Papæ vo-
tis obliuctari videbatur, ac Synodum Ro-
mæ celebrari renuebat; quapropter re in
longum protracta, alia demum remedia
excogitare opportuit. Ergo ex sacri Col-
legii consensu sancitum, ut Pontifex qua-
tuor Legatos plena auctoritate munitos
nominaret & Bessarionem Cardinalem
in Gallias, Cardinalem Borgiam Vice-
Cancellarium in Hispaniam, Marcum ve-
ro Barbum Cardinalem Aquilejensem in
Germaniam, & Hungariam ablegaret,
qui dissidentes in illis regionibus Princi-
pes

pes ad concordiam reducerent; Caraf. Sæcul. XV.
fam autem Cardinalem classi in Turcas A.C. 1471.
instructæ præficeret. Missi pariter sunt
per omnia regna, qui ad bellum Turci-
cum ex decreto Conventus Mantuani
decimas Cleri, vicesimas Judæorum, &
trigesimas Christianorum Laicorum colli-
gerent, & indulgentias quoque ac gratias
promulgarent omnibus, qui vel ex suis
bonis eleemosynas conferrent, vel ipsimet
in hoc bello arma sumerent, vel quem-
piana sui loco mitterent. Papa etiam da-
tis literis Imperatorem, Reges, cunctos-
que Principes rogabat, ut & ipsi omnibus
modis ad tam sanctum, piumque opus
concurrerent. Papiensis Cardinalis, quem
summus Pontifex assumpto mox Papatu
Hungariæ (*) Legatum, ut tumultus ibi-
dem fuscitatos sedaret, decreverat, quin-
tam legationem memorat, ad quodnam
vero Regnum Legatus missus fuerit, non
exprimit. Sub idem tempus idem Roma-
literas accepit, in quibus eidem significa-
tum, quod Papa duos Cardinales ætate ju-
venes creaverit; de horum autem electio-
ne, necnon de præfatis legationibus ad
de-

(*) *Typi errore Verbum Hungariæ irrepsiſſe
credimus, & legendum Umbriæ putamus; Pa-
piensem enim unquam in Hungariam legatum
fuiſſe missum nullibi legimus.*

Sæcul. XV. designatos Oratores, aliosque amicos
A.C. 1471. suos perscribens, inquit, vereri se, ne
omnes hæ legationes penitus sperato
fructu destituantur (*) id quoque exitus
demonstrabat. Post hæc vehementer
queritur, quod Papa juvenes hosce duos
Prælatos Purpuratorum Collegio ex ea
potissimum ratione adscripsisset, ut hi
Pontificatus onera levarent; hæc enim
causa ad Papiensem fuit perscripta; unde
exclamat: *Quid ergo nos alii? nunquid
non & Cardinales ad hæc levanda onera uti-
les sumus?* Illo ipso prætextu quid arguitur
aliud, nisi deesse in nobis, & tanto Patrum
numero, qui sublevare Pontificem possint.
Gravius adhuc queritur de Papa, eo quod
legibus in Conclavi sanctis se subjicere
renueret, cum tamen ipius, ut illæ con-
derentur, ceteris vehementius institisset.
Post hæc rationes a Papa allegatas con-
futat, præcipue illam, qua Pontificem
nullis legibus adstringi asserebat. (**)

§. CXL.

(*) *Papiensis in epistola 407. sic habet:* Satis
vereor, ne legationes hæ vestræ plus tumultus
sint habituri, quam fructus.

(**) *Idem Cardinalis in epistola 421. hanc ra-*
tionem non impugnat velut falsam; qua enim ra-
tione sanum sensum admittat, nemo Theologorum
est, qui ignorat; nec *Papiensis Pontificem ex eo*
redarguit, quod se NB. nullis legibus adstrictum
crede-